

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Team Bestuursrecht 3

zaaknummer: ROT 14/5791

uitspraak van de voorzieningenrechter van 24 september 2014 op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

[REDACTED], te Hardinxveld-Giessendam, verzoeker,
gemachtigde: mr. J.J. van 't Hoff,

en

de algemeen directeur van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Kwant.

Procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder het rijbewijs van verzoeker ongeldig verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bezwaar gemaakt. Tevens heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 september 2014. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Voor zover de daartoe uit te voeren toetsing meebrengt dat de rechtmatigheid van het bestreden besluit wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzieningenrechter een voorlopig karakter en is dat oordeel niet bindend voor de beslissing op bezwaar of eventueel in de hoofdzaak.
2. Op 26 januari 2014 is verzoeker, rijdend op een snorfiets, aangehouden met een alcoholpromillage van 1,495. Verweerder heeft verzoeker een onderzoek opgelegd om te beoordelen of nog wordt voldaan aan de geschiktheidseisen om een motorrijtuig te besturen. Verzoeker was reeds eerder, op 3 juli 2011, aangehouden met een alcoholpromillage van 1,334, terwijl hij een auto bestuurde. Aan verzoeker werd toen een Educatieve Maatregel Alcohol en verkeer (EMA) opgelegd.

3. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat verzoeker ongeschikt is om motorrijtuigen te besturen. Verweerder baseert zich op het verslag van bevindingen van psychiater Hanoeman van 10 juli 2014, waarin ten aanzien van verzoeker de psychiatrische diagnose alcoholmisbruik (in ruime zin) is vastgesteld.
4. Verzoeker stelt dat verweerder het verslag van bevindingen van Hanoeman niet aan het besluit ten grondslag heeft mogen leggen omdat het rapport onvoldoende concludent is om de conclusie te kunnen dragen dat er bij verzoeker sprake is van alcoholmisbruik in ruime zin.
5. De voorzieningenrechter overweegt dat verzoeker in zoverre kan worden gevolgd, dat er in het verslag van bevindingen enkele onjuiste aannames zijn gedaan. Zo wordt in het rapport gesteld dat bij verzoeker sprake zou zijn geweest van onderrapportage, terwijl dit niet is onderbouwd en verzoeker met een berekening aannemelijk heeft gemaakt dat van onderrapportage geen sprake was. Voorts wordt op pagina 8 van het rapport gesteld dat bij verzoeker sprake zou zijn van een verminderd verantwoordelijkheidsgevoel omdat hij ondanks het gebruik van alcohol in de auto zou zijn gestapt, terwijl eiser geen auto heeft bestuurd maar een snorfiets. Bovendien wordt op pagina 8 van het rapport gesteld dat verzoeker blijkt geeft van een zekere onverschilligheid ten aanzien van het gebeurde, terwijl dit op geen enkele wijze is toegelicht of onderbouwd en ook anderszins niet uit het rapport kan worden afgeleid.
6. Het betoog van verzoeker vindt steun in de door hem overgelegde tegenrapportage van psychiater De Boer van 28 augustus 2014. Deze concludeert niet tot alcoholmisbruik in ruime zin en wijst op onjuistheden in het rapport van Hanoeman. Verweerder heeft aangegeven de tegenrapportage voor een reactie te willen voorleggen aan Hanoeman. Verzoeker heeft ter zitting aangekondigd vervolgens de reactie van Hanoeman te willen voorleggen aan De Boer. De voorzieningenrechter merkt op dat dan ook kan worden ingegaan op de ter zitting door verweerder genoemde vraagpunten in hoeverre psychiater De Boer de volgens het beleid vereiste strenge opstelling in acht heeft genomen en de door verzoeker reeds gevolgde EMA-cursus bij het onderzoek heeft betrokken.
7. In dit licht, mede gelet op het feit dat ten aanzien van verzoeker geen afwijkende laboratoriumwaarden zijn geconstateerd, zijn in het kader van de bezwaarprocedure nader onderzoek en een nadere motivering nodig. Hierbij dient verweerder ook de overige argumenten van verzoeker te betrekken.
8. Gelet op alle voorgaande omstandigheden acht de voorzieningenrechter het niet uitgesloten dat het bezwaar kans van slagen heeft. Na afweging van de betrokken belangen ziet de voorzieningenrechter aanleiding om het bestreden besluit te schorsen. De voorzieningenrechter acht het voldoende aannemelijk dat verzoeker zijn rijbewijs nodig heeft voor zijn werk als vrachtwagenchauffeur. Dit vestigt een voldoende zwaarwegend en spoedeisend belang. Bovendien heeft verweerder ter zitting gesteld dat de beslissing op bezwaar op korte termijn kan worden verwacht.
9. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, te weten schorsing van het bestreden besluit tot zes weken na bekendmaking van de beslissing op bezwaar.

10. Omdat de voorzieningenrechter het verzoek toewijst, bepaalt de voorzieningenrechter dat verweerder aan verzoeker het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

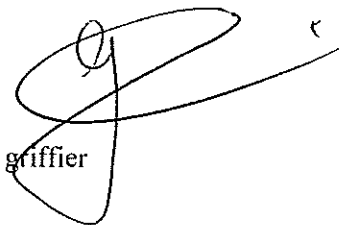
11. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoeker gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 974,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 487,- en wegingsfactor 1).

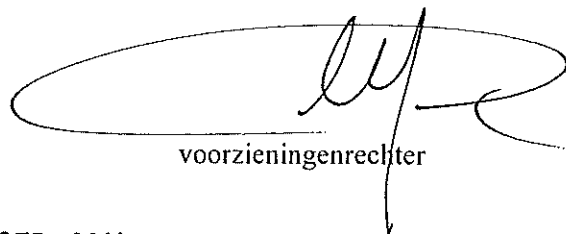
Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om voorlopige voorziening toe en schorst het bestreden besluit tot zes weken na de bekendmaking van de beslissing op het bezwaar van verzoeker;
- bepaalt dat verweerder aan verzoeker het betaalde griffierecht van € 165,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker tot een bedrag van € 974,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.J.A.M. Cooijmans, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. J. Houtman, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 24 september 2014.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 24 SEP. 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

